

cessivt ville nå frem. Vi kritiserede heller ikke, at der var en meget kort frist mellem det tidspunkt, hvor lovforslagene forelå i deres færdige form, og førstebehandlingen, som blev klemmt ind lige inden påske, og af samme grund mente vi, det var vigtigt med en ordentlig udvalgsbehandling.

Men man kan måske nok sige, at den langmodighed er blevet besvaret på en lidt usædvanlig måde, for kvaliteten af de besvarelser, vi har fået, har ikke været overvældende. Vi har fået ganske mange oplysninger, men ikke altid dem, vi har bedt om, og vi har ofte været i situationer, hvor vi kun har fået halve svar.

Et af de væsentlige punkter, hvor vi ikke har fået besvarelser, har været i forbindelse med undersøgelsen af hele den konstruktion, som ligger i udligningsreformen. Det er ikke en konstruktion, som vi fra Socialdemokratiets side vil stille os kritiske over for, for det at lave en nettoudligning kan vi godt se mange gode begrundelser for, men vi har ønsket at komme bag om tingene.

Når man laver alle disse mange ting om, hvad er det så, der mere konkret ligger bag? Netto består jo af brutto og noget, man trækker fra. Der kan være mange udgaver, men vi har gerne villet have fat i enkeltelementerne, herunder meget gerne hvad udligningen er i forhold til udgiftsbehovet, altså hvordan det ser ud for de enkelte kommuner. Det har vi faktisk ikke fået nogen besvarelser på, og det er ellers ret afgørende.

Kl. 15.55

Hovedproblemet i den reform, der er lagt frem, og som nu er til anden behandling, ser nemlig ud til at være den flytning af midler, der sker fra det, man principielt ville kalde mere velstående kommuner med færre opgaver, til mindre velstående kommuner med mange opgaver. Her kan vi se, at regningen efterlades i kommuner, der har ret mange opgaver, og som i forvejen for en stor dels vedkommende samlet set har et meget højt skattetryk, og når vi ikke har svarene, kan vi altså ikke gennemskue, hvad det er for nogle mekanismer, der gør, at regningen i en række tilfælde havner nogle steder, hvor man ikke umiddelbart kan se forklaringen. Forklaringen er i hvert fald ikke, at de er meget velstående, og jeg synes, det er ærgerligt, for det betyder, at selv om reformen tilsyneladende har nogle afgørende skævheder, er det simpelt hen ikke mu-

ligt at tage fat i de elementer, som måtte være gale, eller supplere med de elementer, der måtte mangle.

Regningen ligger meget tungt på nogle kommuner, der har meget store opgaver, og som ikke har så forfærdelig meget økonomi at betale med. Hvis det endda var det eneste, men der er også noget mere, og et af de elementer, vi derudover har kritiseret mest, er, at de penge, som skal betales af nogle kommuner, der faktisk har en meget høj skat i forvejen, overføres til nogle kommuner, hvor det for en dels vedkommende ville være meget nyttigt og meget nødvendigt, hvis man kunne vælge at øge velfærdsniveauet og serviceniveauet i de pågældende kommuner. Men de kommuner, der modtager penge, skal sende halvdelen af beløbet videre til borgerne, så borgerne kan ikke engang selv vælge at støtte deres kommunalbestyrelse i at bruge pengene til øget velfærd.

Samlet set betyder det, at man laver en forvridning, som ikke er til gunst for en øget velfærd i kommunerne. Det er der ellers i høj grad behov for, og det kunne udligningsreformen medvirke til for nogle kommuners vedkommende. Men selv de steder, hvor reformen falder positivt ud, medvirker den ikke til en forøgelse af velfærdsniveauet. Den medvirker til skattelettelser for borgerne, som borgerne ikke har bedt om, men borgerne kan ikke undgå dem, for de kan ikke bede deres kommune om at bruge pengene til velfærd.

Samlet set er reformen i øvrigt konstrueret sådan, at der forsvinder mindst 100 mio. kr. fra den kommunale velfærd. Det medvirker til et samlet billede, der ikke er blevet blotlagt som mere positivt under udvalgsbehandlingen, tværtimod, og derfor kan vi sige, at det, vi sagde ved førstebehandlingen, desværre i mere end fuld grad står ved magt, også her ved andenbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.